

Tavaly közel hárommillió forintot hozott az üzemi „konyhára” a takarékosági mozgalom

Vajon mit ígér az idei terv az Újszegedi Kender- Lenzövényben?

Mióta megjelent a kormány határozata a takarékosági mozgalomról, hónapról hónapra győződhetünk meg, milyen sok rejtett tartalék volt és van még ma is feltáratlanul üzemünkben. Erről tanúskodik az Újszegedi Kender- Lenzövény Vállalat takarékosági mozgalomának múlt évi eredménye is. Az év utolsó negyedének adatai még nem véglegesek, csupán a szeptember 1-ig terjedő idő alatt elért eredményekről tudnak pontos számot adni.

Alapanyagból megtakarítottak egymillió 281 500 forint értékűt. Közvetett anyagokból 632 ezer forint árú.

Ha mindehhez hozzávesszük az egyéb megtakarításokat, az utolsó negyedév eredményeként várható 500 ezer forintot, akkor elmondhatjuk, hogy

a takarékosági mozgalom megközelítően hárommillió forintot hozott az „üzemi konyhára”.

E sikereken felbuzdulva láttak hozzá az üzemszervezők a takarékosági bizottsággal a dolgozók javaslatai alapján az 1959. évi takarékosági intézkedési terv elkészítéséhez. Sok embert foglalkoztatott az előkészület, de a párt és a tömegszervezők, a dolgozók lelkes munkájára csak most van igazán szükség, amikor munkához látnak.

S mit ígér a terv a szobeli ígéretek mellett? Vegyük csak a leglényegesebb megtakarítást, az alapanyagfelhasználást. Fonalból 25 021 kilót akarnak megtakarítani. Ez a mennyiség a tavalyi takarékosági tényszámoknak csupán „kisöcske”. Hasonlóan kevés a közvetett anyagoknál is a megtakarítás, a kitűzött mennyiség a múlt évihez mérten. Egy idegen és nem is szakmai természetesen nem döntheti el, vajon „hever-e” több lehetőség az Újszegedi Kender- Lenzövény Vállalatnál. Az újságíró sem gondolatolvasó, ezért nem tudhatja, rejt-e magában ez a terv előrelátható túlteljesítési lehetőséget. Ezt az élet, a munka dönti majd el. Addig is tekintsünk úgy a tervre, mint ami valóság, s fogadjuk el a vállalatvezetés álláspontját, amit a terv bevezető szövegében így fogalmaztak meg:

1958. évi takarékosági eredményei „jelentős tartalékok feltárásával jöttek létre, ezért szükség van az ideiglenes, tehát nagyobb leleményességgel lehet csak tovább haladni”.

A terv készítőinek leleményességét egyelőre részletes dokumentációból látni. Elkészítése, az intézkedések apró részleteinek, üzemre szabott bontása helyes, jó munkára vall. Minden művezető tudhatja, hol, miből mennyit kell megtakarítani. Még azt is részletezték,

hogyan, miként fogjanak hozzá a takarékosághoz egyik-másik üzemszervező. Arra viszont nemigen számíthatunk, amit majd az új mozgalom hoz, mert „hözama” sokmindentől függ. Ezért nem ártott volna a mozgalom szélesítésével kapcsolatos elgondolások rögzítése is. Ez nem csupán a vállalatvezetés feladata. De

nem találni a tervben utalást a tömegszervezők, s elsősorban a szakszervezet ilyen irányú feladatára.

A takarékosági intézkedési terv ugyanis igen helyesen nemcsak a szakszervezők és üzemszervezők feladatait rögzíti, hanem a párt, a szakszervezet és a KISZ tevékenységét is tartalmazza. Sajnos az utóbbiak nem viselik magukon a „konkretság” jellemző vonását.

A párttitkár, az ü. b.-elnök és a KISZ-titkár, ha megkérdezik tőlük, mit értenek a hangoztatott „moz-

gósítás”-on, akkor helyesen és pontosan felsorolják elképzeléseiket, mindazt, amit szervezeteik tenni akarnak. A takarékosági tervet taggyűlésen akarják megvitatni a kommunisták.

A fiatalok ez évben is rendszeresítik a minőségi órjákat.

Vannak már elképzelések az új munkások szakmai segítésére stb. Helyes lenne, ha mindezt rögzítenék a takarékosági tervben is. Ezzel saját munkájukat könnyítenék meg, és mindenekelőtt az ellenőrző tevékenységet. A takarékosági intézkedési terv sikere is csak úgy biztosítható, ha a feladatok helyes megjelölése után

rendszeres ellenőrzés is folyik. Eppen ezért időközönként lapunk munkatársai is ellenőrző körutakat tesznek majd a gyárban, hogy a terv teljesítéséről is beszámolhassunk olvasóinknak.

SEGÍTSÜNK EGYMÁSON

Fát vágunk az új bérház egyik lakásában — Miért folynak a szódásüvegek? — Egy goromba kalauznőről

„Először hadd mondjam el, hogy egy hónap óta lakunk az új bérház egyikében, a Mérey utca 19 szám alatt. Kimondottan boldogok vagyunk. Öröm ebben a szép lakásban élni. Nem tűrhetjük el azonban azt a vandál pusztítást, ami fölöttünk, a második emeleten történik. Nap, mint nap a lakásban vágják az új lakók a fát. Figyelmeztettük a házfelügyelőt, az flegmán közölte velünk: minek kell az ilyesmit észrevenni?”

Észrevenni?! Ha ez így halad, akkor pár év múlva kezdenek újból a ház építését. Tönkretesznek az ilyen felületlen személyek, akik csak a parkettás szobában tudnak fát vágni.

Fodor Margit

*

„Az elmúlt napokban igen sok hibát tapasztaltunk a szódavizes üvegek töltése körül. Az még szerencsés eset, ha a szódásüvegből egyáltalán nem jön ki a víz, mert ebben az esetben visszaviszi az ember és kap helyette egy újat. Sokkal bosszantóbb az, amikor az üvegből csak félig jön ki a víz. Így aztán igen drága szódavizet iszunk. De legbosszantóbb a harmadik eset: amikor több megy a

pohár mellé, mint a pohárba, mindenhol jön a víz, csak éppen ott nem, ahol kellene. Nagyobb figyelmet kérünk az ott dolgozóktól.

Még egy hiányosságra szeretném az illetékesek figyelmét felhívni. Az közudomású, hogy papírhánnal küszködünk, de nézzünk csak végig a hirdetőszlopokon. Egy-egy oszlopon a mozik másorából például három-négy példány is megtalálható. Jobban kellene elosztani a plakátokat, így oda is jutna, ahova eddig nem.

Kiss Gyuláné,
Liliom utca 14.

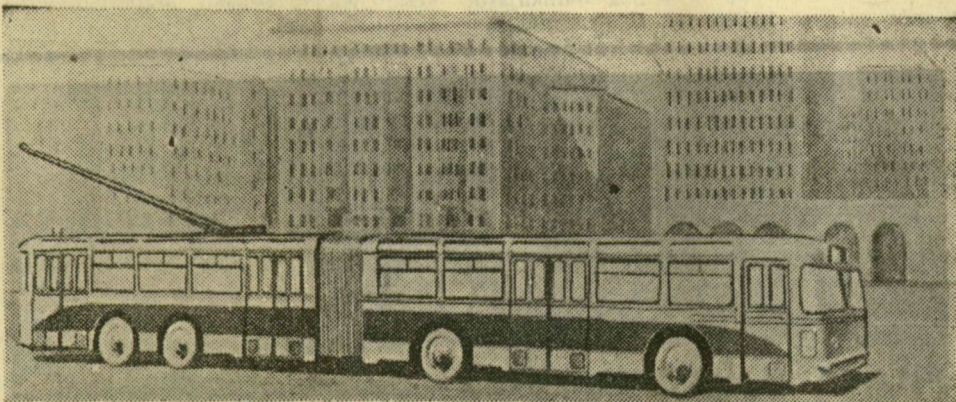
*

Január 9-én, pénteken délután a központi autóbussz-megállótól Mihálytelekre induló autóbusszal indultam 15 óra 30 perckor. Sokat vártunk, míg a busz megérkezett, s amikor kiszálltam belőle az utasok, a kalauznő közölte, hogy ne szálljanak fel a Mihálytelek felé utazók, mert nem oda megy. Az autóbussz vezetője névszerint szólította be Mihályteleki ismerőseit. Csak azután mehetünk be mi, egyszerű ha-

landók a kocsi. Amikor elindult a kocsi, egy magas férfi kifogásolta a kalauznő viselkedését: mért akarta becsapni az utasokat, hiszen Mihálytelekre megy a busz. A kalauznő goromba szavakkal kikérte magának és megállította az autóbusszt, közölte a férffel, hogy addig nem indulnak míg le nem száll. A férfi öt-hat percig várt, gondolta majd csak jobb belátásra jut a kalauznő. De amikor látta, hogy komoly a dolog a többi utas kedvéért leszállt. Amikor mi, utasok reklamáltunk gúnyosan megkérdezte: „ki akar még leszállni?!”. Elhallgattunk, senki sem mert szólalni, nehogy az előző utas sorsára jussunk. Most sem akarok különösebben véleményem nyilvánítani, de azt hiszem minden jóérzésű utasnak megvan a véleménye az olyan kalauznőről, aki a neki nem tetsző utasokat ott, és akkor szállítja le az autóbusszról, amikor éppen akarja.

Drinóczy Károlyné,
Bocskay utca 10—12.

KÉTSZÁZ FÉRŐHELYES TROLIBUSZ

Az autóbusszok és trolibuszok forgalmi sűrűsége napjainkban Moszkvában már eléri a fél percet. Mégis a csúcsforgalom óráiban a megállóknál még mindig láthatunk sorbanállókát.

A moszkvai villamos-trolibusz főigazgatóság központi tervező irodájának kollektívája eredeti, csuklóskötéssel összekapcsolt kétszakaszos trolibusz tervét dolgozta ki.

Függetlenül a termeszkösi hosszától, az új trolibusz az utcai kanyarokban kevesebb helyet foglal majd el, mint a mostani kocsik. A vezető munkáját megkönnyíti a kormányra szerelt légnyomásozó erősítő.

Az utasok könnyen átmehetnek az egyik szakaszról a másikba. Fel- és leszállás céljára három kettős és egy egyszeres ajtó lesz. Az új trolibusz kétszáz utast szállíthat.

Képünkön az új trolibusz tervét láthatjuk.

Eszményük a szocializmus volt

Karl Liebknecht és Rosa Luxemburg emlékezete

A német munkásmozgalom két nagy hajtója: Karl Liebknecht és Rosa Luxemburg ott pihen a berlini friedrichsföldi temetőben. Ma negyven éve, hogy a béke és a szocializmus örök s nagy eszméjéért életüket adták.

Az egykori német laptudósítások szerint a fogoly Liebknechtet „szökés közben lőtték agyon”. Rosa Luxemburgot meg „a letartóztatását végrehajtó őrség nem tudta megvédeni a merénylőktől”. Hazug és képmutató ez a magyarázat. Az igazság, hogy Rosa Luxemburgot és Karl Liebknechtet az Ebert—Scheidemann—Noske „szociáldemokrata” kormány védőszárnyai alatt a német fináncok bérencel tették el láb alól. A merénylet a „szocialista” Noske miniszter tisztí különítménye által leverett első Spartacus-felkelés után, a márciusban ismét kitört és vérbefojtott második német proletárfelkelés küszöbén következett be. Célja a német dolgozók szabadságharcának, szocialista törekvéseinek elgáncsolása volt.

Luxemburg és Liebknecht élete — harcos élet volt. Leninnel együtt szögezték le álláspontjukat az internacionálé stuttgarti kongresszusán az imperialista háború ellen. Tevékenységükkel felrázták és harcba vitték a német munkásság legjobbjait a háború, a töke, a munkásárulók ellen.

A Spartacus-mozgalomba szervezték a baloldali szociáldemokratákat a háború

ellen is és ezért letartóztatták őket. Csak a császárság bukása, a polgári forradalom szabadította ki őket börtönükből. A forradalmi Berlin óriási lelkesedéssel fogadta őket. Közös művek, a »Rothefahne« napok alatt nagyon népszerű lett. Am a vezetésük alatt álló Spartacus Szövetség ingadozása megakadályozta, hogy a német polgári forradalom Oroszországhoz és Magyarországhoz hasonlóan proletárforradalomba menjen át. A Spartacusok 1918. decemberi kongresszusa Luxemburg és Liebknecht vezetésével kimondta a Németországi Kommunista Párt megalakulását. A párt vezetői, legjobbjai azonban a jobboldali szociáldemokratákra támaszkodó burzsoáziával folyó harcban — mivel a körülmények a nép ellenségnek kezdték — elesnek. Scheidemannék, Noskeék, a német munkások hullahegyein konszolidálhatták a tőkés rendszert. S Liebknecht, Luxemburg meggyilkolásától azután egyenes útt vezetett Hitlerig, a Kruppok, SS-ek nyílt diktatúrájához, amikor már tömegessé vált a »szökés közben való agyonlövés« és »az őrség által el nem hárítható legyilkoltatás«.

Az élet, a történelem adja a tényeket arra, hogy Rosa Luxemburg és Karl Liebknecht eszményei: a béke és a szocializmus mind nagyobb teret hódítanak a földgolyón. Amiért pedig életüket adták, Németország keleti részében győzedelmeskedett és virágzik.

Juhász Gyula:

Győzelmi elégia

Repülni kezd az ember, Ikarusz!
És nem zuhan tengerbe néha már
És hétfátyolos jövőnd ködében
Rá Ikaría, új hazája vár!
Repülni kezd az ember, Ikarusz
S ujjongnak egy új kor hegedűi
S borús gyönyörrel gondolunk ma rád,
Ki először próbáltál repülni!

Ó végtelenség, téged kerestél
Ödösdéjád mindig is az ember,
Szálló szavak és áradó zenék mind
Feléd törtettek: végtelenség, tenger!
És végre ma elkopni kezdenek
A szűkös törvény ércakarmú betűi
S az emberi Ikaruszt sajnálja már,
Ki először próbált fölrepülni!

Mily szép lesz új hazánk: a mély, magas,
Nem szédülünk, ha tűnő rögre nézünk,
Hol emberárkok és embertúrások
Lesznek nevetségünk és kedvtelésünk!
Mily új csodák: a rög barnul felénk
És rajta szürkülnek a rög tetűi
S hálásan gondolunk rád, Ikarusz,
Ki először akartál repülni!

Ó, lesz még sok zuhanás, sok viasz,
Mely törött szárnyát a tengerbe ejti,
De példák vannak és mi fölmelegünk már,
Ha int hozzánk az ég s a végtelen hi!
Ó, lesz még sok zuhanás, sok viasz
És vár a rög, az örök, temetői —
És a te sírod mindig visszavon,
Ó, Ikarusz, ki viaszszárnnyal dond,
Merészlettel szárnyalón letörni!

* Fél évszázaddal ezelőtt a világ nagy szenzációjaként a francia Louis Bleriot (1872—1936) tűzértézt repülőgép-kísérelésével emlegették. 1909 nyarán világraszóló eredménye volt, hogy 35 perc alatt átrepült magaszterkesztette gépével a 33 km széles La Manche-csatornán. Még ugyanazon év őszén Budapesten is bemutatás gépet: október 17-én Rákóczi mezején szállt fel. A magyar nézők hatalmas lelkesedése mellett.

A szegedi költő, Juhász Gyula Győzelmi elégia-t írt ez alkalommal. A költő egész életét a technikai fejlődés híve és rajongója volt, meghódítására!

Jól bevált a hajnali kiszó'gálás — a Hungáriában

Még csak hajnali 4 óra, — Különösen fél 6 előtt de már a mindössze két-három órája elcsöndesedett Hungáriában ismét megelevenedik az élet. Persze ilyenkor minden csendben történik. Halkan kopogtatnak a korán kelő vendégek szobájának ajtaján, »jóreggelt« kívánva ébresztenek. A szállodai szobákban — ez is új dolog — bekapcsolják a rádiót és halkra állítják a zenét, hogy ne zavarja a szomszédokat. A hallban pedig már fél 5-kor nyitják a reggeli büfé. A büfépultra — ugyan csak csendben — kikészítik a csészéket, hogy friss kávéval, kakaóval, teával gyorsan szolgálhassák ki az utazni szándékozó vendégeket. Néhány hónapja működik a reggeli büfé a Hungáriában, de jól bevált: főleg a szálló vendégeinek kényelmét, örömet szolgálja.

— Különösen fél 6 előtt jönnek a vendégek, — mondja Inczédyné, a hajnali kiszó'gáló — a reggeli gyorsosítónak. Van úgy, hogy ilyenkor minden asztal foglalt. Aztán kis szünet és fél 7 körül ismét benépesül a hall. A vendégek autóbusszal utaznak el Szegedről, vagy egyéb más elfoglaltságuk van korán reggel. Kezdi már megszokni, hogy itt hajnali kiszó'gálás is van, sőt a korán ébredők a szobájukba is felhozzák a reggeli kávékat, szíverősítőket. Szinte már ismerősek is a visszatérő vendégek, és tudom, hogy ki mennyire édesen szereti a kávé, vagy a teát és úgy kész'lem el. Néha kívülről is bejönnek a szálló halljába, de még nincs annyira köztudatban, hogy itt reggel fél 5-től fél 9-ig lehet reggelizni, feketézni.

Gyenge piac

A tegnapi piacon egyaránt gyenge volt a felhozatal és a kereslet. Magas árak alakultak ki. A kukorica tartotta 300 forintos mázsánkénti árát.

Egyedül talán a baromfinál alakultak ki a megszokott árak. Itt a következő átlagárak voltak kilónként: csirke 22, tyúk 19, pulvka 20, kacska 16, liba 16, hizott liba 20 forint. A tojás darabja 1,60 forint. A tejpiac árai: tej literje 3,50, tejföl 22 forint. A vaj kilója 45, a tehéntúró 9, a juhtúró pedig 26 forint volt.

Zöldégekárak: burgonya 2,80, sárgarépa 2,00, gyökér 5, fokhagyma 8, vöröshagyma 2,60, fejekáposzta 1,50, kelkáposzta 2,50, paraj 5, karaláb kilója 2 forint volt.

Gyümölcsárak kilónként: alma 4, körte 5, szőlő 6, dió 11 forint. Egyéb árak: szárazbab kilója 5, mák 28, méz 24, savanyúkáposzta 4 forint volt.